

Despre lăcomie

În Ioan 10:10, Isus a spus:

„Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.”

Mulți iau acest verset, îl izolează și îl traduc ca pe o promisiune a unei vieți fără probleme și pline de „binecuvântări” de tot felul pe care și le imaginează pentru ei și pentru familia lor, în special în domeniul finanțelor și al sănătății. Deși o astfel de viziune este atrăgătoare pentru firea pământească, ea este totuși o denaturare a Evangheliei, o evanghelie falsă. În special în ceea ce privește bogățiile, adevărata viață creștină nu este o viață care le caută. După cum vom vedea, Biblia arată foarte clar că bogățiile nu pot fi un scop valabil pentru un creștin adevărat. După cum a spus Pavel în 1 Timotei 6:7-10:

1 Timotei 6:7-10

„Căci noi n-am adus nimic în lume și nici nu putem să luăm cu noi nimic din ea. **Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită**, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. **Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor**, și unii, care au umblat după ea, au rătăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.”

„Dacă avem dar cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns”: singurele lucruri de care avem nevoie, frați și surori, sunt hrana și îmbrăcămintea. Cuvântul grecesc tradus aici prin „îmbrăcămintea” ar fi trebuit tradus mai bine prin „acoperitoare”. Având hrană și acoperitoare – adică un loc unde să locuim (să fim „acoperiți”) și haine cu care să ne îmbrăcăm – ar trebui să fim mulțumiți. Asta este tot ce avem nevoie! Și asta ne-a promis Domnul că ne va da, spunându-ne să nu ne îngrijorăm

deloc (Matei 6:28-34)! Dar unii nu numai că se îngrijorează pentru aceste lucruri, ci vor și să fie bogați! Cu toate acestea, acest pasaj – și multe altele pe care le vom vedea – nu lasă niciun dubiu: dorința de a fi bogat va fi fatală pentru credința noastră. Așa cum tocmai am citit: „Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe pofte nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare”. Observați că pasajul nu se referă la cei care sunt bogați, ci la cei care vor să fie bogați! Dacă cineva este sărac, dar vrea să fie bogat, el face parte dintre cei cărora li se adresează această avertizare. Pe de altă parte, cineva poate fi bogat – fără să fi căutat acest lucru – dar își folosește averea în scopuri evanghelice, cum ar fi hrănirea săracilor, ajutorarea orfanilor, răspândirea Evangheliei. În acest caz, pasajul nu se referă la el. Dar se referă la oricine dorește să fie bogat. Și, după cum spune foarte clar apostolul, rădăcina tuturor relelor este tocmai aceasta: dorința de a deveni bogat, iubirea de bani, lăcomia; cu alte cuvinte, a nu te mulțumi cu hrană și îmbrăcăminte, ci a dori mereu să ai tot mai mult. După cum a spus Ioan Gură de Aur, un mare teolog al secolului al IV-lea:

„Bogat nu este cel care are multe posesiuni, ci cel care nu are nevoie de multe. În mod similar, sărac nu este cel care nu are nimic, ci cel care vrea să aibă mult. Dacă cineva vrea să aibă mult, atunci ar trebui să-l considerăm cel mai sărac dintre toți, chiar dacă are mai mulți bani decât toți ceilalți la un loc”.

Nu atât venitul pe care îl are cineva definește dacă este bogat sau sărac, ci dorințele pe care le are. Dacă se mulțumește cu hrană și îmbrăcăminte, atunci este bogat, deoarece nu are dorința de a avea mai mult. Dar dacă nu se mulțumește cu hrană și îmbrăcăminte, ci vrea, de exemplu, să locuiască într-o casă luxoasă, să aibă vacanțe luxoase, să conducă mașini scumpe etc., atunci este sărac din cauza dorințelor sale. Și pentru a-și satisface aceste dorințe, vrea să devină bogat, căzând astfel în ispită și în capcană.

Așa cum ne-a spus Domnul:

Matei 16:24-27

„Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. **Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?** Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.”

Imaginați-vă că am reușit să câștigăm întreaga lume. Imaginați-vă că avem nu numai tot ce ne dorim, ci și dublu și triplu. Care ar fi profitul dacă în acest proces ne-am pierde sufletul? Și cu siguranță: dacă urmăm această cale, calea lăcomiei, prețul va fi propriul nostru suflet! Căci, așa cum am citit anterior: iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, al cărei sfârșit este distrugerea și pierzania.

Să ne amintim aici de pilda bogatului nebun:

Luca 12:15-21

„Apoi le-a zis: „**Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani**, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui”. Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult. Și el se gândea în sine și zicea: „Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele. Iată, a zis el, ce voi face: îmi voi strica grânarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele și voi zice sufletului meu: «Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani, odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!»’ Dar Dumnezeu i-a zis: ‘Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?’ **Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.**””

Există o dorință de a deveni bogat care este binecuvântată și justificată: dorința de a fi „bogat” în ceea ce privește pe Dumnezeu și Împărăția Sa. Este singura dorință de a fi bogat care este justificată. În schimb, a dori să fii bogat **în această lume** nu numai că nu este binecuvântată, ci este echivalentă cu un dezastru, deoarece îi îndepărtează pe cei care au această dorință de credință și de adevăratul Evanghelie. Domnul a dat parabola de mai sus, tocmai pentru a ne avertiza despre acest pericol. După cum a spus El:

Luca 12:15

„Apoi le-a zis: „**Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani**, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui”.”

„Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani”! Îndepărtați-vă, feriți-vă, atunci, de oricine pretinde că este creștin și vă promite bogății sau vă încurajează să căutați bogății. Dorința de a fi bogat nu are nimic de-a face cu creștinismul adevărat.

De fapt, lăcomia este un păcat din aceeași categorie cu adulterul, curvia și furtul, iar cei lacomi nu vor intra în Împărăția lui Dumnezeu. Pavel a clarificat acest lucru:

1 Corinteni 6:9-11

„Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei **lacomi**, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.”

Înainte de a veni la Hristos, eram unii dintre aceia. Dar toate acestea au fost spălate prin botezul nostru, care evident nu este doar o ceremonie, ci ceva foarte

important, marcând începutul noii noastre vieți în Hristos. Vom reveni atunci la acele lucruri? Dacă o vom face, dacă vom dori în mod conștient să trăim o viață de lăcomie, o viață în care alergăm după lucruri și bogății, atunci să nu ne amăgim: nu vom moșteni Împărăția lui Dumnezeu! Și să vedem, de asemenea, că lăcomia se află în aceeași categorie cu desfrânarea, adulterul, homosexualitatea, idolatria etc.

De fapt, pentru a nu lăsa niciun dubiu, Pavel repetă aceeași avertizare în Efeseni:

Efeseni 5:1-8

„Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros” lui Dumnezeu. Curvia sau orice altfel de necurăție, sau **lăcomia** de avere nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase, ci mai degrabă cuvinte de mulțumire. **Căci știți bine că niciun curvar, niciun stricat, niciun lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu.** Nimeni să nu vă înșele cu vorbe deșarte, căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste oamenii neascultători. Să nu vă întovărășiți dar deloc cu ei. Odinioară erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii.”

Și din nou Coloseni 3:1-7

„Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă. De aceea, omorâți măduarele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăția, patima, pofta rea și **lăcomia, care este o închinare la idoli.** Din pricina acestor lucruri vine mânia lui

Dumnezeu peste fiii neascultării. Din numărul lor erați și voi odinioară, când trăiați în aceste păcate.”

După cum vedem, problema lăcomiei, a iubirii de bani, este atât de gravă încât apostolul a avertizat despre ea în mai multe dintre epistolele sale. Toate bisericile locale trebuiau să știe! Nimeni nu trebuia să fie înșelat! De aceea repetă avertismentul de trei ori. Și avertismentul este același: lăcomia – și celelalte lucruri menționate în pasajele de mai sus – îi vor ține pe cei care le practică în afara Împărăției lui Dumnezeu, dacă nu se pocăiesc.

În aceste pasaje, Pavel nu se referă la oamenii din afara bisericii. Dacă ar fi făcut-o, ar fi însemnat că un necreștin care nu practica aceste lucruri ar intra în Împărăția lui Dumnezeu, chiar dacă îl nega pe Hristos. Dar acest lucru este imposibil. Așadar, avertismentul se referă la cei din interior, la oamenii din biserică, la NOI. Dacă noi – care am fost spălați de păcatele noastre, care am cunoscut lumina – cădem în aceste lucruri și nu ne pocăim pentru ele, atunci nu vom intra în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru că adevărata credință, frații și surorile mele, nu este doar o mărturisire, ci o umblare. Un drum pe care, dacă cădem, ne ridicăm – prin pocăință – și continuăm. Dar dacă refuzăm să ne ridicăm, dacă nu ne pocăim, atunci se va întâmpla ceea ce spun aceste pasaje și nu ar trebui să avem nicio îndoială în privința asta.

Așa cum a spus Domnul:

Luca 16:13

„Nicio slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt, sau va ține numai la unul și va nesocoti pe celălalt. **Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.**”

Prin mamona se înțelege banii. Nu putem sluji lui Dumnezeu și banilor în același timp. Fie unul, fie altul. Ne înșelăm singuri dacă credem că știm mai bine! Și sunt sigur că

unii dintre noi chiar ne înșelăm singuri în această privință. Deoarece iubirea de bani este promovată de întreaga lume și de societate și, uneori, chiar și de unii care se pretind a fi predicatori creștini, ea este considerată oarecum acceptabilă. De aceea, multe dintre pasajele pe care le-am citit până acum încep cu cuvintele: „Nu vă lăsați înșelați” sau „aveți grijă”. Cuvântul lui Dumnezeu nu are o opinie blândă cu privire la această chestiune, ci una dură, exprimată, după cum am văzut, într-o multitudine de pasaje.

Pentru a rezuma ceea ce am văzut până acum:

- i. Nu putem sluji atât lui Dumnezeu, cât și banilor.
- ii. Cei lacomi nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.
- iii. Dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor.

În încheiere, să lăsăm deoparte orice dorință rea de acest fel și să ascultăm cuvintele Maestrului nostru, care ne-a spus să nu ne îngrijorăm de nimic, ci să căutăm mai întâi pe Dumnezeu și Împărăția Lui, și tot ce avem nevoie ni se va da pe deasupra. Nu este asta minunat și mai mult decât suficient? El ne-a dat această promisiune imediat după pilda bogatului nebun pe care am citit-o mai sus:

Luca 12:22-31

„Isus a zis apoi ucenicilor săi: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijați cu privire la viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici cu privire la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Viața este mai mult decât hrana, și trupul, mai mult decât îmbrăcămintea. Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grânar, și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările! Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui? Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijați de celelalte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes, totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei. Dacă astfel îmbracă

Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor? **Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și să nu vă frământați mintea.** Căci toate aceste lucruri neamurile lumii le caută. **Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.**”

Tatăl nostru ne cunoaște nevoile și are grijă de noi! De aceea, epistola către evrei ne învață:

Evrei 13:5-6

„**Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți,** căci El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi”. Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme. Ce mi-ar putea face omul?””

Nu trebuie să dăm loc lăcomiei, ci să ne mulțumim cu ceea ce avem. De ce? Pentru că El a spus că **nu ne va părăsi și nu ne va abandona** niciodată. Domnul este ajutorul nostru! Nu ne vom teme! Nu ne vom îngrijora! În schimb, așa cum a spus Pavel:

Filipeni 4:6-7

„**Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.**”